

ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเล่าเรื่องรายวิชาอัตตัพซิริที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางปีที่ 1

Results of Learning Management by Utilizing Story Telling Technique on al-Tafsir
Subject Affecting the Learning Achievement for First-Grade Students of
Intermediate Islamic Studies Stage Students, Year 1

คอเล็บ มามู¹

Khaled Mamu¹

อับดุลรอแม สุลอง¹

Abdulramae Sulong¹

มุหัมมัดสุหัยมี เฮงยามา¹

Muhammadsuhaimi Heangyama¹

(Received: January 18, 2021; Revised: March 21, 2021; Accepted: May 11, 2021)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาและหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัตตัพซิริ โดยใช้เทคนิคเล่าเรื่องตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยใช้เทคนิคเล่าเรื่องก่อนเรียนและหลังเรียน และ 3) ประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้เทคนิคเล่าเรื่อง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางปีที่ 1/E โรงเรียนสายบุรีอิสลามวิทยา จำนวน 39 คน ได้มาโดยแบบสุ่มเจาะจง จากกลุ่มประชากรทั้งหมดที่กำลังเรียนในภาคการเรียนที่ 2 ของโรงเรียนสายบุรีอิสลามวิทยาจำนวน 428 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัตตัพซิริ โดยใช้เทคนิคเล่าเรื่องสำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางปีที่ 1 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเล่าเรื่อง 3) แบบประเมินความพึงพอใจ โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลแล้วหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบ t-test ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัตตัพซิริ โดยใช้เทคนิคเล่าเรื่องสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 มีประสิทธิภาพรวมเท่ากับ 82.20/85.64. 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยใช้เทคนิคเล่าเรื่องพบว่าหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5. 3) ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรายวิชาอัตตัพซิริ โดยใช้เทคนิคเล่าเรื่องเฉลี่ยโดยรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 และส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.67 ตามลำดับ

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้ เทคนิคเล่าเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอัตตัพซิริ

¹ สาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

¹ Islamic Studies Program, Yala Rajabhat University

ABSTRACT

The purposes of this research were to 1) Develop and find out the effectiveness of learning management plans on al-Tafsir subject by storytelling technique according to standard criteria 80/80. 2) Compare the students achievement before and after the implementation by storytelling technique. 3) Study the students satisfaction to word instruction by utilizing storytelling technique. The samples used in this research in the second semester from Saiburi Islam Wittaya School. The respondents of this study are 39 students from intermediate Islamic Studies Stage Year 1 totally 428 people. The instruments used in the research were 1) learning management plans on al-Tafsir subject by storytelling technique for intermediate Islamic studies stage students, year 1. 2) Learning achievement test of the results of learning management by storytelling technique. 3) Satisfaction questionnaire. The data were analyzed by percentage, mean, standard deviation and t-test. The research findings were 1) The efficiency of learning management plans on al-tafsir subject by storytelling technique according to the standard criteria 80/80 was effective 82.20 / 85.64. 2) The learning students achievement by storytelling technique before and after the implementation with statistical significance at the level of .05. 3) The students satisfaction of learning management by story telling technique at the high level. The mean was 4.35 and the standard deviation was 0.67, respectively.

Keywords: learning management, storytelling techniques, achievement of Tafsir

บทนำ

อัลกุรอานเป็นรากฐานแรกที่จำเป็นของอิสลามโดยไม่มีทางเลือกเพียงกันในบรรดาอัลลามะฮ์หรือนักวิชาการอิสลาม ส่วนอัลหะดีษนั้นเป็นรากฐานที่สำคัญรองจากอัลกุรอาน (Abbas Abdullah Soman, 2009) นอกจากนี้ อัลกุรอานยังเป็นสิ่งมหัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่และตลอดกาลจนถึงวันโลกหน้า เป็นธรรมนูญแห่งชีวิตของประชาชาติมุสลิมที่ครอบคลุมทุกๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องส่วนตัว หรือในเรื่องครอบครัว สังคมและประเทศชาติ อัลกุรอานมีคุณลักษณะเด่นหลายประการคือ ถูกประทานลงมาจากอัลลอฮ์แก่มุฮัมมัด ﷺ ไม่ใช่เป็นความคิดมาจากมนุษย์ ได้รับประกันจากอัลลอฮ์ว่าปลอดภัยจากการเปลี่ยนแปลง อัลกุรอานได้กล่าวถึงเรื่องราวานปีต่างๆ ก่อนหน้าสมัยท่านนบีมุฮัมมัดมากมาย วัตถุประสงค์ที่อัลกุรอานนำเรื่องราวของท่านนบีต่างๆ มาเล่าก็เพื่อให้เรื่องราวของนบีเหล่านั้นและผู้คนในสมัยท่านมาเป็นบทเรียนเตือนสติคนที่ปฏิเสธต่ออัลลอฮ์ และนบีของพระองค์ให้รู้ถึงผลร้ายที่จะตามมา (บรรจง บินกาชัน, 2543)

หน้าที่ของมุสลิมต่ออัลกุรอาน คือต้องยึดมั่นและศรัทธาว่าอัลกุรอานเป็นดำรัสของอัลลอฮ์ ยึดมั่นและศรัทธาว่าคำสอนต่างๆ ในอัลกุรอานเป็นคำสอนที่ถูกต้องและครอบคลุมในทุกๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นในด้านการงาน การอยู่ร่วมกัน การช่วยเหลือ และด้านความศรัทธาในวันปรโลก เป็นต้น มุสลิมทุกคนต้องปฏิบัติตามคำสอนของอัลกุรอาน ไม่ว่าคำสอนนั้นเกี่ยวข้องกับการศรัทธาหรือที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติ พยายามเป็นมิตรกับอัลกุรอาน

ให้ใกล้ชิดที่สุด ด้วยการอ่านอย่างสม่ำเสมอ พยายามให้เป็นกิจวัตรประจำวันและอ่านให้มากที่สุดเพื่อจะได้รับทางนำและผลบุญมากที่สุดจากอัลลอฮ์ (ซูฟอัม อุซมาน, 2007)

การศึกษาความหมายของอัลกุรอานนั้น เป็นที่ส่งเสริมของอิสลามเพื่อบรรลุเป้าหมายของการมีชีวิตในโลกนี้และโลกหน้า อัลกุรอานเปรียบเสมือนคู่มืออันสำคัญของผู้คนที่นับถือศาสนาอิสลามและนำอัลกุรอานมาเป็นตัวชี้ทางในการดำเนินชีวิตเพื่อให้เกิดความประเสริฐในการดำรงชีวิตในโลกนี้และโลกหน้า ดังนั้น หลักสูตรอิสลามศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2546 ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ที่เป็นข้อกำหนดคุณภาพผู้เรียนด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรมจริยธรรม เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามมาตรฐานสาระการเรียนรู้ 8 สาระ ได้แก่ อัลกุรอาน อัลหะดีษ อัลอะกีดะฮ์ อัลฟิคว์ อัลตารีค อัลอัคลาก ภาษาอาหรับ ภาษามลายู ซึ่งในแต่ละสาระได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญของพัฒนาคุณภาพผู้เรียน เพราะมาตรฐานการเรียนรู้จะสะท้อนให้เห็นว่าต้องการอะไร มีวิธีการสอนอย่างไร วิธีประเมินอย่างไร เพื่อเป็นเครื่องมือในการประกันคุณภาพการศึกษา และในการจัดการเรียนรู้ระดับอิสลามศึกษาตอนกลาง (มตะวลลีญาฮ์) หลักสูตรได้กำหนดให้มุ่งเน้นผู้เรียนสำรวจความสามารถ ความถนัด ความสนใจของตนเองและพัฒนาบุคลิกภาพส่วนตน พัฒนาความสามารถ ทักษะพื้นฐานด้านการเรียนรู้และทักษะในการดำเนินชีวิตด้านการเรียนรู้และทักษะในการดำเนินชีวิตตามแบบฉบับอิสลาม นอกจากนั้นหลักสูตรอิสลามศึกษาได้กำหนดมาตรฐานว่า ผู้เรียนจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ ความหมาย ความสำคัญ หลักการ หลักคำสอน ท่องจำอัลกุรอาน ยึดมั่นและนำไปปฏิบัติในการดำเนินชีวิต แสดงให้เห็นว่าหลักสูตรอิสลามศึกษาเน้นให้ผู้เรียนมีความเข้าใจ และสามารถนำไปปฏิบัติในการดำเนินชีวิตตามหลักอิสลามอย่างถูกต้อง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาและส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมสำหรับผู้เรียนมีหลายวิธี หนึ่งในนั้นคือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เรื่องเล่าหรือนิทาน ซึ่งเป็นวิธีที่นิยมนำมาเป็นสื่อในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม เพราะนิทานเป็นเรื่องที่คนทุกเพศทุกวัยมีความต้องการที่จะฟังและอ่าน นอกจากนิทานจะให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแล้ว นิทานแต่ละเรื่องยังแฝงคติสอนใจด้านคุณธรรม จริยธรรม ดังที่ คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2541) ได้ระบุว่าเมื่อเด็กได้ฟังนิทานทำให้เกิดการเรียนรู้ นิทานสำหรับเด็กควรสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม เพื่อให้เด็กมีพฤติกรรมที่ดีงาม สอดคล้องกับงานวิจัยของน้ำฝน ปยะ (2542) ที่ใช้นิทานในการสอนวินัย โดยเป็นนิทานที่ครูแต่งขึ้นมา และทดลองสอนจริงเมื่อมีเหตุการณ์เด็กขาดระเบียบวินัย ผลการปลูกฝังวินัยจากการเทียบเคียงจากเนื้อหาในนิทานเด็กๆ จะพอใจและเข้าใจง่ายจดจำได้ การกระตุ้นให้ประพฤติปฏิบัติตามตัวละครที่ดีในนิทานจะเป็นการฝังความจำให้กับเด็ก ความสำเร็จของการจัด ประสบการณ์ไม่ได้อยู่ที่เนื้อหาวิชาการ แต่อยู่ที่กระบวนการที่ครูนำมาใช้ได้ตรงกับวัยของเด็กด้วย (ปราณี กองจินดา, 2549)

สภาพการสอนวิชาดัตฟิรในโรงเรียนที่เปิดสอนอิสลามศึกษาแบบเข้ม และโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามยังไม่เป็นที่น่าพอใจ จากผลสำรวจของผู้วิจัยเกี่ยวกับผลการสอบโอเน็ตระดับกลาง (มุตตาวัตซีเตาะห์) ของปีการศึกษา 2560 ของโรงเรียนขนาดใหญ่ในระดับประเทศค่าสถิติจำแนกระดับอยู่ที่ 11.94 ของปีการศึกษา 2561 อยู่ที่ 17.95 และของปีการศึกษา 2562 อยู่ที่ 12.56 (สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ, 2562) ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระการเรียนรู้อัลกุรอานยังไม่อยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจและยังพบปัญหาในการจัดการเรียนรู้ในสาระการเรียนรู้อัลกุรอานโดยเฉพาะวิชาดัตฟิร ทั้งนี้เนื่องมาจากหลายๆ สาเหตุและหนึ่งในนั้นคือการจัดการเรียนการ

สอนที่ผ่านมาขาดสื่อการเรียนการสอนที่น่าสนใจ รวมทั้งเนื้อหาที่เรียนเป็นนามธรรมทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหายาก และไม่ค่อยสนใจในการเรียน และยังพบอีกว่า ปัจจุบัน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระอัลกุรอานยังต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด และต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ (ผู้อำนวยการสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, อ้างถึงใน สัมพันธ์ พันธุ์พฤกษ์, 2561) กล่าวคือ คะแนนสอบระดับตอนกลางรายวิชาอัลกุรอานและอัลตัฟซีร เข้าสอบ 22,196 คน ค่าเฉลี่ย 40.49 สูงสุด 85.00 ต่ำสุด 2.50 จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนข้างต้น จำเป็นอย่างยิ่งผู้สอนจะต้องปรับปรุงและพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้อให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

จากการศึกษาสาเหตุของความล้มเหลวในการบรรลุวัตถุประสงค์ทางการเรียนพบว่า สาเหตุสำคัญ คือ ขาดสื่อที่สร้างแรงจูงใจภายในทางการเรียนให้แก่ผู้เรียนซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาเรื่อง What can teachers do to raise pupil achievement ของ Monazza and Geeta, (2011) อ้างถึงใน อุไรรัตน์ ยามาเรียง อับดุลฮากิม เฮงเปีย และอับโดรอสก์ มะลาเฮง (2551) พบว่า ครูที่ใช้สื่อและวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับธรรมชาติของตัวผู้เรียนและวิชาสามารถทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จทางการเรียนได้เป็นอย่างดี

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการสอนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้เทคนิคแบบเล่าเรื่องสำหรับนักเรียนอิสลามศึกษาตอนกลางปีที่ 1 ตามหลักสูตรอิสลามศึกษาพุทธศักราช 2546 ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตามสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงเพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข และสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งในความเป็นจริงการสอนด้วยเทคนิคเล่าเรื่อง ช่วยในการดึงดูดความสนใจของนักเรียน และเสริมประสบการณ์ ความรู้ ด้วยเรื่องที่น่าสนใจและดึงดูดเกิดความรู้ด้วยแนวทางที่ดีซึ่งนำไปสู่การบรรลุเป้าหมาย และคงทนความรู้เหล่านั้นในความคิดของนักเรียน ท่วงทูลความเบื่อนายและไม่น่าสนใจซึ่งไม่บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัลตัฟซีรโดยใช้เทคนิคเล่าเรื่องตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนรายวิชาอัลตัฟซีรโดยใช้เทคนิคเล่าเรื่องก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเล่าเรื่อง

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ขอบเขตการวิจัย

1.1 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางปีที่ 1 โรงเรียนสายบุรีอิสลามวิทยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 11 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมดจำนวน 428 คน

1.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางปีที่ 1/E โรงเรียนสายบุรีอิสลามวิทยา จำนวน 39 คน ได้มาโดยแบบสุ่มเจาะจง

2. เครื่องมือวิจัย

2.1 วิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

2.1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเล่าเรื่องรายวิชาอัตตัพชีร ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางปีที่ 1 มีวิธีการสร้างและหาคุณภาพดังต่อไปนี้

2.1.1.1 ศึกษาการจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้อัตตัพชีร และจุดประสงค์การเรียนรู้ตามหลักสูตรอิสลามศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2546

2.1.1.2 วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เพื่อกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้และคาบเวลาเรียน เพื่อนำไปประกอบการสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ครอบคลุมสมบูรณ์

2.1.1.3 ศึกษาวิธีการเขียนแผนการเรียนรู้ที่ถูกต้องจากหนังสือและผู้เชี่ยวชาญ

2.1.1.4 ร่างแผนการจัดการเรียนรู้ความรู้ความเข้าใจสาระอัตตัพชีรระดับชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางปีที่ 1 ให้มีองค์ประกอบที่สำคัญได้แก่ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระสำคัญ หรือแนวคิดหลักสาระการเรียนรู้ / เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนรู้สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล จำนวน 9 แผน 21 ชั่วโมง

2.1.1.5 นำแผนที่ร่างเสร็จแล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบ และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ เช่นการแบ่งเวลาให้มีความสอดคล้องกับเนื้อหา การจัดรูปแบบ เป็นต้น

2.1.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 3 ท่านตรวจสอบด้านความครบถ้วนขององค์ประกอบ ความถูกต้อง และความสอดคล้องขององค์ประกอบ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ภาษาที่ใช้และการประเมินที่ถูกต้อง และนำมาหาค่า IOC เพื่อหาความสอดคล้องของเครื่องมือ เมื่อตรวจเครื่องมือแล้วพบว่า ค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ในเรื่องของผลการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัตตัพชีร โดยใช้เทคนิคเล่าเรื่องที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางปีที่ 1 มีประสิทธิภาพโดยรวมเท่ากับ 82.20/85.64 แสดงว่า ผลการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัตตัพชีรโดยใช้เทคนิคเล่าเรื่องที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางปีที่ 1 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

2.1.1.7 ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.1.1.8 จัดทำแผนการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์

2.1.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเล่าเรื่องรายวิชาอัตตัพชีร ระดับชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางปีที่ 1 มีวิธีการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

2.1.2.1 ศึกษาหลักสูตรอิสลามศึกษา จัดการเรียนรู้ความรู้ความเข้าใจสาระอัตตัพซิริ โดยใช้เทคนิคการเล่าเรื่อง ระดับชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางปีที่ 1 ที่เกี่ยวกับมาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและการวัดประเมินผล

2.1.2.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1.2.3 วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์จัดการเรียนรู้ ความรู้ ความเข้าใจ สาระอัตตัพซิริ ระดับชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางปีที่ 1 เพื่อกำหนดจำนวนข้อสอบที่ต้องการวัดให้ครอบคลุม

2.1.2.4 ร่างแบบทดสอบตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมให้ครอบคลุมเนื้อหาจำนวน 40 ข้อ

2.1.2.5 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำและปรับปรุงแก้ไข

2.1.2.6 ปรับปรุงแก้ไข แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนด จำนวน 3 ท่าน ซึ่งหลังจากตรวจสอบแล้ว คณะสอบวัดผลสัมฤทธิ์รายวิชาอัตตัพซิริ โดยใช้เทคนิคเล่าเรื่องของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางปีที่ 1 ก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.62 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 5.37 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 34.08 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 3.79 จะเห็นว่าค่า t (0.05,38) จากการคำนวณเท่ากับ 15.34 เมื่อเปิดตาราง t สำหรับ t (0.05,38) จะได้ 15.34 ซึ่งค่าที่ได้จากการคำนวณสูงกว่าค่า t ในตาราง แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.1.2.7 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ผ่านการประเมินแล้วไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มประชากร จำนวน 3 คน แล้วครั้งที่สองจำนวน 9 คน แล้วครั้งที่สามจำนวน 18 คน แล้วครั้งที่สี่จำนวน 45 คน

2.1.2.8 นำคะแนนของนักเรียนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย

2.1.2.9 วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อที่มีความเหมาะสมที่ยอมรับได้
ได้ค่าอำนาจจำแนก

2.1.2.10 เลือกข้อสอบที่มีเกณฑ์ความยากง่ายที่ยอมรับได้มีค่าอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.80 ได้ความยากง่ายตั้งแต่ 0.30 - 0.80 ได้ 40 ข้อ นำข้อสอบมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ ผลออกมาปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาอัตตัพซิริ โดยใช้เทคนิคเล่าเรื่องที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ .05

2.1.2.11 จัดพิมพ์แบบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน ความรู้ ความเข้าใจการอธิบาย สาระอัตตัพซิริของระดับชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางปีที่ 1

2.1.3 แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอรรถาธิบายอัลกุรอาน สารอรรถาธิบาย โดยใช้เทคนิคการเล่าเรื่อง ระดับชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางปีที่ 1 มีวิธีการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

2.1.3.1 ศึกษาวิธีสร้างแบบวัดความพึงพอใจจากหนังสือการวิจัยเบื้องต้น

2.1.3.2 ร่างแบบสอบถามความพึงพอใจเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ คือมากที่สุด มากปานกลาง น้อย และน้อยที่สุดจำนวน 10 ข้อ

2.1.3.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความชัดเจนข้อความและภาษา เพื่อตรวจสอบคุณภาพและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC : index of Item objective congruence) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา คือ เห็นว่าสอดคล้องให้คะแนน +1 ไม่แน่ใจให้คะแนน 0 เห็นว่าไม่สอดคล้องให้คะแนน -1

2.1.3.4 ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

2.1.3.5 นำแบบวัดความพึงพอใจตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาหลักและร่วมแนะนำให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามกับจุดประสงค์แล้วนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำเช่น หัวข้อของแบบวัดต้องให้ตรงกับวัตถุประสงค์ เมื่อแก้ไขตามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอ ผลปรากฏว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อผลการจัดเรียนรู้รายวิชาอัลตัฟซีร์ โดยใช้เทคนิคเล่าเรื่องของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางปีที่ 1 นักเรียนมีความพึงพอใจเฉลี่ยโดยรวม อยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 และค่า S.D.เท่ากับ 0.67

2.1.3.6 พิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจแบบสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการวิจัย

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

2.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัลตัฟซีร์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยใช้เทคนิคแบบเล่าเรื่อง สำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางปีที่ 1 จำนวน 9 แผน 21 ชั่วโมง

2.2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัยจำนวน 40 ข้อ ใช้ข้อสอบเดียวกันในการสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

2.2.3 แบบประเมินความพึงพอใจจำนวน 10 ข้อ ประกอบด้วย ด้านบรรยากาศการเรียนรู้อีก 4 ข้อ ด้านกิจกรรม 3 ข้อ และด้านผู้สอน 3 ข้อ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลกับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางปีที่ 1 โรงเรียนสาขามุสลิมวิทยา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ใช้เวลาตั้งแต่ เดือนพฤศจิกายน ธันวาคม พ.ศ. 2562 โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.1 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอัลตัฟซีร์โดยใช้เทคนิคเล่าเรื่อง จำนวน 40 ข้อ ไปทดสอบก่อนเรียน เพื่อวัดความสามารถก่อนเรียน โดยใช้เวลาในการทดสอบ 1 ชั่วโมง

3.2 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปดำเนินการสอนวิชาอัตตัพชีรโดยใช้เทคนิคเล่าเรื่องจำนวน 9 แผนโดยใช้เวลาในการสอน 21 ชั่วโมง

3.3 ทำการทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนวิชาอัตตัพชีรโดยใช้เทคนิคเล่าเรื่อง โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน ซึ่งใช้เวลาในการทดสอบ 1 ชั่วโมง

3.4 นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนไปเปรียบเทียบและบันทึกข้อมูล

3.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ของวิชาอัตตัพชีรโดยใช้เทคนิคเล่าเรื่อง

3.6 นำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลมาสรุปและเขียนเป็นรายงานผลการวิจัย เพื่อเผยแพร่ข้อมูลให้แก่โรงเรียนต่างและในสังกัด

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่องการสอนวิชาอัตตัพชีรโดยใช้เทคนิคเล่าเรื่องสำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางปีที่ 1 ดังนี้

4.1 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ความรู้ความเข้าใจวิชาอัตตัพชีรระดับชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางปีที่ 1 ระหว่างเรียนกับหลังเรียนตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้ค่า E1/E2

4.1.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการหาค่าที่ dependent t-test

4.1.3 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนด้วยแผนการเรียนรู้ตามหลักสูตรความรู้ความเข้าใจวิชาอัตตัพชีรระดับชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางปีที่ 1 ด้วยค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ

4.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปได้ ดังนี้

4.2.1 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบความเที่ยงตรง (validity) คือ ค่า IOC ใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2546)

4.2.1.1 ค่าความยากง่าย (P) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้สูตรการคำนวณค่า P

4.2.1.2 ค่าอำนาจจำแนก (r) รายข้อของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตรการคำนวณค่า r

4.2.1.3 หาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ทั้งฉบับของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้สูตร KR -20ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (วาโร เพ็งสวัสดิ์, 2551)

4.2.2 ค่าสถิติพื้นฐาน

4.2.2.1 ค่าร้อยละ

4.2.2.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย

4.2.2.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.2.2.4 หาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ความรู้ความเข้าใจวิชา
อัตตัพชีระระดับชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 80/80 (เพชญา กิจระการ, 2544)

4.2.2.5 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนกลุ่มเดียว แต่มี
การทดสอบก่อนและหลังทดลอง ใช้ t-test แบบ dependent group (บุญชม ศรีสะอาด, 2546)

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่องการสอนวิชาอัตตัพชีระ โดยใช้เทคนิคเล่าเรื่องสำหรับนักเรียนชั้น
อิสลามศึกษาตอนกลางปีที่ 1 มี 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัตตัพชีระ โดยใช้เทคนิคเล่าเรื่องที่มีต่อ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางปีที่ 1 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัตตัพชีระโดยใช้เทคนิคเล่าเรื่อง
และการแปลผล

ลำดับ	เรื่อง	E_1	E_2	E_1/E_2	การแปลผล
1	เรื่อง การอ่าน ท่องจำ และประวัติของสุ เราะฮ์อัลฟัจร (1-14)	81.45	83.59	81.45/83.59	มีประสิทธิภาพสูง กว่าเกณฑ์
2	เรื่อง ความหมายและคัพท์เฉพาะของ สุ เราะฮ์อัลฟัจร (1-14)	81.79	85.26	81.79/85.26	มีประสิทธิภาพสูง กว่าเกณฑ์
3	เรื่ อ ง บ ท เรื่ ย น ที่ ไ้ ด้ ร ับ ข อ ง สุเราะฮ์อัลฟัจร (1-14)	82.12	84.62	82.12/84.62	มีประสิทธิภาพสูง กว่าเกณฑ์
4	เรื่อง การอ่าน ท่องจำ และความสำคัญของ สุเราะฮ์อัลฟัจร (15-20)	82.99	86.54	82.99/86.54	มีประสิทธิภาพสูง กว่าเกณฑ์
5	เรื่อง ความหมายและคัพท์เฉพาะ สุ เราะฮ์อัลฟัจร (15-20)	82.74	85.59	82.74/85.59	มีประสิทธิภาพสูง กว่าเกณฑ์
6	เรื่ อ ง บ ท เรื่ ย น ที่ ไ้ ด้ ร ับ ข อ ง สุเราะฮ์อัลฟัจร (15-20)	82.31	85.13	82.31/85.13	มีประสิทธิภาพสูง กว่าเกณฑ์
7	เรื่อง การอ่าน ท่องจำ และประวัติของสุ เราะฮ์อัลฟัจร (21-30)	81.45	84.62	81.45/84.62	มีประสิทธิภาพสูง กว่าเกณฑ์
8	เรื่อง ความหมายและคัพท์เฉพาะของ สุ เราะฮ์อัลฟัจร (21-30)	82.99	86.59	82.99/86.59	มีประสิทธิภาพสูง กว่าเกณฑ์
9	เรื่ อ ง บ ท เรื่ ย น ที่ ไ้ ด้ ร ับ จ า ก สุเราะฮ์อัลฟัจร (21-30)	81.99	85.64	81.99/85.64	มีประสิทธิภาพสูง กว่าเกณฑ์

ลำดับ	เรื่อง	E_1	E_2	E_1/E_2	การแปลผล
	เฉลี่ยโดยรวม	82.20	85.64	82.20/85.64	มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์

จากตารางที่ 1 พบว่า ค่าประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัตตัพซิริ โดยใช้เทคนิคเล่าเรื่อง มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือ 80/80 ในทุกเรื่อง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 82.20/85.64

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนการเรียนและหลังเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัตตัพซิริโดยใช้เทคนิคเล่าเรื่อง ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัตตัพซิริโดยใช้เทคนิคเล่าเรื่อง ของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางปีที่ 1

การเรียนรู้โดยใช้ เทคนิคเล่าเรื่อง	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t
(Pre-test) = X1	39	40	20.62	5.37	16.54
(Post-test) = X2	39	40	34.08	3.79	

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาอัตตัพซิริ โดยใช้เทคนิคเล่าเรื่องของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางปีที่ 1 ก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 20.62 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 5.37 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 34.08 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 3.79 จะเห็นว่าค่า t (0.05,38) จากการคำนวณเท่ากับ 15.34 เมื่อเปิดตาราง t สำหรับ t (0.05,38) จะได้ 15.34 ซึ่งค่าที่ได้จากการคำนวณสูงกว่าค่า t ในตาราง แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาอัตตัพซิริ โดยใช้เทคนิคเล่าเรื่องของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ .05

ตอนที่ 3 ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัตตัพซิริโดยใช้เทคนิคเล่าเรื่องของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางปีที่ 1 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัตตัพซิริ โดยใช้เทคนิคเล่าเรื่องที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางปีที่ 1

ข้อที่	ประเด็นการประเมิน	N = 39		
		$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
ด้านบรรยากาศการเรียนรู้				
1.	ฉันมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.38	0.74	มาก
2.	ฉันมีโอกาสในการแสดงความคิดเห็น	4.97	0.89	มากที่สุด
3.	ฉันสนุกในการเรียนการสอนแบบการเล่าเรื่อง	4.74	0.49	มากที่สุด

4.	การเล่าเรื่องช่วยให้ฉันเข้าใจเนื้อหาที่เรียนมากขึ้น	4.41	0.71	มาก
ด้านกิจกรรม				
5.	ฉันมีโอกาสได้แสดงผลงานหน้าชั้นเรียน	3.51	0.81	มาก
6.	ฉันสนุกในกิจกรรมที่ผู้สอนได้จัด	4.31	0.69	มาก
7.	ฉันและเพื่อน ๆ สนุกได้ทำกิจกรรมหน้าห้องเรียน	3.97	0.83	มาก
ด้านผู้สอน				
8.	ฉันสนุกการเรียนกับผู้สอนคนนี้	4.79	0.46	มากที่สุด
9.	ฉันอยากให้ผู้สอนคนนี้สอนอีกในครั้งหน้า	4.69	0.61	มากที่สุด
10.	ผู้สอนคนนี้ให้ฉันมีโอกาสได้ทราบคะแนนผลงานที่ฉันทำ	4.74	0.49	มากที่สุด
เฉลี่ยโดยรวม		4.35	0.67	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัตตัพชีร โดยใช้เทคนิคเล่าเรื่องของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางปีที่ 1 โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 และค่า S.D.เท่ากับ 0.67 เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นที่ได้ทำการจัดเรียงลำดับจากความพึงพอใจสูงสุดไปหาความพึงพอใจต่ำสุด คือ 4.79, 4.69, 4.74, และ 3.51 ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่องผลการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัตตัพชีรที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางปีที่ 1 สามารถนำผลมาอภิปรายได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัตตัพชีรโดยใช้เทคนิคเล่าเรื่องที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางปีที่ 1 โดยภาพรวมและรายแผนมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เนื่องจากเนื้อหาของเรื่องเล่าในรายวิชาอัตตัพชีรสำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลาง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์นั้น แสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัตตัพชีร โดยใช้เทคนิคเล่าเรื่องช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจในรายวิชาอัตตัพชีรมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ และได้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินความถูกต้อง ความเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ไม่ว่าจะเป็นด้านเนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รูปแบบ เวลา การใช้ภาษาและด้านการประเมินผล ทำให้ประสิทธิภาพการพัฒนาผลสัมฤทธิ์รายวิชาอัตตัพชีร โดยใช้เทคนิคเล่าเรื่องสำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางปีที่ 1 เฉลี่ยโดยรวม 82.20/85.64 ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของอาหมัด มูดอ (2558) เรื่องการพัฒนาความรู้ความเข้าใจด้านจริยธรรมสาระอัลหะดีษ โดยใช้หนังสือนิทานสำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 4 ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้นิทานสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบไม่ใช้นิทานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Shaima Solah (2016) เรื่องผลการใช้นิทานและ

กิจกรรมการเรียนรู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 90 คนซึ่งผลการวิจัยโดยใช้นิทานมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าใช้การสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญ .05

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพสำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่า ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เพราะการสอนโดยเล่าเรื่อง ได้ดึงดูดความสนใจของนักเรียนมากขึ้น ช่วยเข้าใจและสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนเป็นอย่างดี ซึ่งเรื่องเล่าที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นนั้น มีความเชื่อมโยงกับเนื้อหาของการเรียนช่วยให้สามารถจำความหมายของอาเยฮ์อัลกุรอานได้ดี และนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งสอดคล้องกับจิตวิญญาณ คูหาภินันท์ (2545) สรุปได้ว่าการเล่าเรื่องมีประโยชน์มากสำหรับเด็กๆ และสามารถดึงดูดความสนใจของเขาให้มาอยู่กับผู้เล่า ซึ่งจากผลงานวิจัยที่มีความสอดคล้องที่กล่าวมาข้างต้นนั้น สนับสนุนว่าการใช้การเล่าเรื่องหรือนิทานเป็นสื่อที่สอดคล้องกับความสนใจของนักเรียนทำให้นักเรียนมีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาอัตตัจฟิร โดยใช้เทคนิคเล่าเรื่องสำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางปีที่ 1 ทำให้คะแนนหลังเรียนสูงขึ้นซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Samsul Irawan (2012) เรื่องการปลูกฝังจริยธรรมที่ดีโดยวิธีเล่าเรื่องจากอัลกุรอานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาจำนวน 60 คนของโรงเรียนสาธิตตัน เมืองปาโลโป อินโดนีเซีย ซึ่งผลการวิจัยผลการวิจัย พบว่านักเรียนที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการเล่าเรื่องจากอัลกุรอานมีผลทางการเรียนที่สูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้ใช้การเล่าเรื่องในการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นที่พอใจอย่างมาก

3. ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้เทคนิคเล่าเรื่องสำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางปีที่ 1 ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนมีความชอบในการเรียนที่ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพโดยใช้เทคนิคเล่าเรื่อง โดยรวมอยู่ในระดับมาก แสดงว่านักเรียนว่านักเรียนพอใจกับวิธีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคเล่าเรื่องเป็นสื่อในการเรียนการสอน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.67 ทั้งนี้การจัดการเรียนรู้อย่างดังกล่าวได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ มีการตอบคำถาม บอกถึงข้อคิดที่ได้จากนิทานที่ได้ฟัง เพราะผู้วิจัยได้นำเรื่องเล่าที่มีความเชื่อมโยงกับเนื้อหาของการเรียนการสอนมาใช้ในการสอนซึ่งสอดคล้องกับสุคนธ์ สินธพานนท์ (2551) ได้กล่าวถึงคุณค่าของนิทานว่า เด็กเกิดความสุขสนุกสนานเพลิดเพลินจากการฟังหรืออ่านนิทานได้พัฒนาการด้านภาษาจากการฟัง การอ่าน การพูดเล่าเรื่อง และสามารถเขียนสรุปข้อคิดจากนิทานได้ ช่วยส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์จากการฟังนิทานทำให้รู้สึกอบอุ่น ได้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้เล่า เช่น พ่อ แม่ ครู เพื่อน นอกจากนั้นยังเป็นการฝึกให้เด็กเป็นผู้ฟังที่ดีและรู้จักแสดงออกอย่างเหมาะสม ช่วยให้เด็กเกิดจินตนาการจากเรื่องราวที่ฟังได้ เช่น เรื่องสัตว์ ธรรมชาติ เป็นต้น และยังสอดคล้องกับคำกล่าวของ สมศรี รอดทอง (2547) สรุปได้ว่า หนังสือที่ดีสำหรับเด็กนั้น เนื้อหาจะต้องตรงกับความต้องการของเด็ก เป็นเรื่องสนุก ๆ แทรกด้วยบทคิดและความรู้ ใช้ภาษาง่ายๆ และเนื้อหาที่มีความเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์

สรุปผลการวิจัย

ผลการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางปีที่ 1 พอสรุปผลได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้รายวิชาอัตตัพซิริโดยใช้เทคนิคเล่าเรื่อง มีประสิทธิภาพอยู่ที่ 82.20/85.64
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาอัตตัพซิริ ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาปีที่ 1 ที่ทำการสอนโดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเล่าเรื่อง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเล่าเรื่อง อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรศึกษาขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และเวลาการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเล่าเรื่องอย่างละเอียดเพื่อจำกัดเวลาและเนื้อหาซึ่งสามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ
2. การจัดการเรียนรู้รายวิชาอัตตัพซิริโดยใช้การเล่าเรื่อง สามารถนำไปใช้สอนร่วมกับการเรียนการสอนรูปแบบอื่น ๆ จะทำให้การจัดการเรียนสอนมีความหลากหลายมากขึ้น
3. การจัดการเรียนรู้รายวิชาอัตตัพซิริโดยใช้การเล่าเรื่อง ผู้สอนควรให้เวลากับผู้เรียนได้ซักถามและแลกเปลี่ยนความรู้กับกลุ่มเพื่อน หรือผู้สอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. ผู้สอนควรเลือกกลุ่มตัวอย่างในจำนวนที่เหมาะสม และครอบคลุมนักเรียนทุกคน
5. สามารถนำเทคนิคการสอนเล่าเรื่องไปใช้ในการจัดการเรียนรู้รายวิชาอื่นๆ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การเล่าเรื่องให้เข้ากับสังคมปัจจุบัน และควรมีการชี้แนะบทเรียนที่ได้รับให้นักเรียนได้นำไปปฏิบัติในสถานการณ์จริงมากขึ้น
2. ควรนำเทคนิคอื่น ๆ ที่ใช้ในการส่งเสริมความเข้าใจในรายวิชาอัตตัพซิริ มาใช้ร่วมกับเทคนิคการเรียนการสอนที่ใช้เล่าเรื่อง เช่น เทคนิคการใช้บัตรคำ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในรายวิชาดังกล่าวมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *หลักสูตรอิสลามศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : ชุมชนมุสลิมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2544). *พัฒนาการของคุณภาพนักเรียนประถมศึกษาและแนวทางการประเมิน (แก้จาก ปี 2541)*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2545). *การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โสภณการพิมพ์.
- ซูฟัม อุษมาน. (2007). *อัลลากระหว่างรากฐานหลักและปลีกย่อย*. เข้าได้ถึงจาก : <https://www.sufumothman.com/>. สืบค้นเมื่อวันที่ 22 กันยายน 2562.
- น้ำฝน ปิยะ. (2542). *เทคนิคการสอนด้วยนิทาน*. กรุงเทพฯ : บริษัทการศึกษาจำกัด
- บรรจง บินกาซัน. (2543). *ประวัติในปีในคัมภีร์กุรอาน*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ อัลอะมีน.

- บุญชม ศรีสะอาด. (2546). *การวิจัยเบื้องต้นฉบับปรับปรุงใหม่*. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- ปราณี กองจินดา. (2549). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และทักษะการคิดเลขในใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบซิปปาโดยใช้แบบฝึกหัดที่เน้นทักษะการคิดเลขในใจกับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้คู่มือครู. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- เชษฐา กิจระการ. (2544). การวิเคราะห์ประสิทธิภาพสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา. *วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 7(July): 44-52.
- วโร เพ็งสวัสดิ์. (2551). *วิธีวิทยาการวิจัย*. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ. (2562). สถิติโอเน็ตปี 62. เข้าถึงได้จาก <https://www.niets.or.th/th/catalog/view/2989> สืบค้นเมื่อ 10 กันยายน 2563.
- สมศรี รอดทอง. (2547). *การสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่องสลุยบ้านเรา*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- สัมพันธ์ พันธุ์พุกข์. (2560). สถิติโอเน็ตปี 60. เข้าถึงได้จาก : <http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=32259&Key=hotnews>. สืบค้นเมื่อวันที่ 15 กันยายน 2562.
- สุคนธ์ ลินธพานนท์. (2551). *นวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน*. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด 9119 เทคนิควิธีคิด.
- อาหมัด มูดอ. (2558). *การพัฒนาความรู้ความเข้าใจด้านจริยธรรม สาระอัลหะดีษ โดยใช้หนังสือนิทานสำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่4*. หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชา การสอนอิสลามศึกษา ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- อุไรรัตน์ ยามาเรียง อับดุลฮากีม เฮงปียา และอับโดรอสก์ มะลาเฮง. (2551). การพัฒนาและหาประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้สาระอัล-กรุอานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้. เข้าถึงได้จาก <http://wb.yru.ac.th/handle/yr/282> สืบค้นเมื่อ 23 สิงหาคม 2563.
- Abbas Abdullah Soman. (2009). *Addustor al-Islammiah*. Cairo : Darul al-Kutub.
- Samsul Irwan. (2012). *Implementasi Metode Bercita Dalam menanamkan akhlak mulia bagi peserta di SDN 60 Salubattang Kota Palopo*. Magister pendidikan islam. UIN Alauddin Makassar.
- Shaima Solah. (2016). *Athru Istikhdam al-Qissah wal Anshitah al-Ilmiyah fi al-Tahsil al-Ilmi wal Ittijahat ladai Talibat al-Saf al-Khamis al-Isasi fi Madaris Muhafazah Janin*. Dirasad al-Uliya : Jamiah an-Najah al-Wataniyyah